

לעשות את האהבה

א.

נו, קלו המים ועכשו מה,
לאהב מחוץ לתבה הנוחה
לאהב בחמסין, בזעה, בריח הגוף והכל הפה לפנות בקר
רוח קדים מוזהר

האם להסב את פני ממנה?

האם להסב את פני ממך?

הרי בפי יש אותו טעם רע ומוזר
ובכל זאת נדמה לי שאם אסב את ראשי אוכל להנצל מדבר מה
אולי מעמס החם, מעמס הגוף שאינו שלך,
מן הגלוי שבאהבה יש מאמץ, שהאהבה מסריחה ממאמץ
שהבשר האחד הוא חם ומזיע
והזעה נוטפת ממנו ומרטיבה.

ב.

וקוראים לזה לשכב, כאלו זה לנוח
כאלו זה קל

ואולי באמת מריחים עלינו
כמה שאנחנו מתאמצים, כמה מים וסבון אנחנו צריכים
בשביל להחפץ, בשביל לדבק יחד.

אני אוספת את הימים שלא שכבנו כמו פרפרים
והזמן הוא סכה שננעצת, שוב ושוב, בגרונני

סכה דקה כסליחה, כבדיחה
ללחש ולהתפונ שוב: אני אוהבת אותך.

ג.

ולעשות את האהבה

להתנשק כדי להבלע ולהמלט ממך באותו הזמן
להתנשק כדי לא להסתכל בעיניים
כדי להתחבא ממך
ולהמצא על שפתיים
לראות בשפתיים:
אתה הזר הקרוב אלי ביותר בעולם.

ד.

ואחר מעשה נרחץ זה את זה בסבון תינוקות
שבו אנחנו רוחצים את בתנו
בשמפו הענברי של ג'ונסון וג'ונסון,

לא עוד דמעות® , אהובי, היה נדמה לי שזה תמיד כל מה שרציתי –
מישהו שאיתו לא יהיו עוד דמעות.
לא ידעתי שארצה שישרף לי בעיניים
שלא תטה את ראשי לאחור, שתשטף את פני ותחזיק בי
בזמן שהעיניים מאדימות ושורפות
בזמן שאיני יכולה לראות.

ה.

ושם, מתחת למים
לקרב את פני לחזה
ולהריח עשב רך ושחר

כמו החרוב, הפרח שריחו גוף

מתחת למים רבים וחמים
אנחנו עומדים בתוך האדים.

ו.

דֹקָא אַחֲרֵי מַעֲשֵׂה, אַחֲרֵי הָאֱהָבָה
הָאֱהָבָה נַעֲשִׂית.

אֲנִי מִבִּיטָה בָּךְ יֵשֶׁן לְצַדִּי
וְנִשְׁימָתְךָ הַכְּבֹדָה
מַעֲכִירָה וְהוֹלֶכֶת.